

RODNEY is waarschijnlijk een variant van ROY

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Rodney is sinds de 18e eeuw in gebruik als een voornaam, maar komt waarschijnlijk van een familienaam. Er is in ieder geval een admiraal Lord Rodney bekend (1719-1792). Hij versloeg de Franse vloot in 1759/60. Gewoonlijk wordt de herkomst van de naam gezocht in de plaatsnaam Stoke Rodney, Somerset, Engeland. In dat geval is de naam afgeleid van de bezitter van het grondgebied Richard de Rodene. Etymologisch kan het woord samenhangen met 'rooien'; dan zou Richard vernoemd zijn naar een gerooide open plek in een bosrijke omgeving. Dat is zeer wel mogelijk. Een andere mogelijkheid is dat 'Rodene' samenhangt met het Keltische woord 'Ruadh' = 'rood'.

Voor de verklaring van de betekenis zijn er een aantal mogelijkheden:

- 1] Het meest waarschijnlijk is dat Roy samenhangt met het Keltische woord 'Ruadh' (= 'rood'); dus 'roodharige', 'rossige'.
In de Keltische wereld kende men de naam Ruadhan = 'kleine rooie' (als koosnaam!)
- 2] Soms vindt men de veronderstelling dat er samenhang is met het Franse woord 'roi' (= koning); dat schijnt toch niet voor de hand te liggen.

*

Ruadhan (of Rúán) van Lorrha, Tipperary, Ierland; † 584; feest 15 april.

Hij was één van de grote leerlingen van de heilige abt Finian van Clonard. Hij behoorde tot die groep leerlingen waarvan later gezegd werd dat ze de 'twaalf apostelen van Ierland' zijn geworden. Het klooster te Lorrha behoorde destijds tot de grootste en bloeiendste van Ierland.

Er leeft nog een legende rond de persoon van Ruadhan.

In Ierland bestond het oude gebruik, dat de vijf vorsten in gezelschap van alle druïden hun bijeenkomsten hielden in de plaats Tara.

Het was in de tijd van koning Diarmuid. Een onderkoning, Aed Guaire, had een gezant van Diarmuid gedood, en was naar het heiligdom gevluht waar Ruadhan woonde, want in een heiligdom mocht je een misdadiger niets doen: daar was zelfs de lelijkste boef onschendbaar. Maar Diarmuid was zo woedend, dat hij zich niets van deze onschendbaarheid aantrok; hij drong het heiligdom gewapend binnen (groter schande was wel ondenkbaar!) en joeg Aed Guaire voor zich uit. Daarop verzamelden zich alle heilige abten van Ierland bij Ruadhan en vervloekten Diarmuid en diens zetel te Tara.

Het heet, dat Tara sindsdien in verval is geraakt en tot een woestijn is geworden.

Het verhaal gaat verder met de heilige Brendan. Hij zou Aed Guaire hebben weten vrij te kopen van Diarmuid in ruil voor vijftig prachtige paarden met blauwe ogen en gouden teugels. In werkelijkheid echter waren het omgetoverde zeerobben. Zij kregen anderhalf jaar later hun oorspronkelijke gestalte terug, toen ze midden in een paardenrace op volle snelheid lagen...

*

Ruan (ook Drenan, Renan, René, Reunan, Ronan, Ronanus, Rouen, Ruadhan of Rumon) van Bretagne; † 5e eeuw; feest 1 juni.

Hij was van Ierse afkomst; sommigen menen dat hij nog door Saint Patrick tot bisschop is gewijd. Zo kwam hij naar Cornwall en stak over naar Bretagne. Daar trok hij zich terug in de eenzaamheid van het kluizenaarsbestaan om geheel en al voor God alleen te leven. Het schijnt dat hij eerst verbleef op de plek waar nu het plaatsje Lokournan-Vian (= 'Klein Saint-Renan') ligt. Daarna vestigde hij zich waar thans het stadje Saint-Renan te vinden is. Tenslotte ontvluchtte hij het gezelschap van mensen en trok zich terug in de bossen van Névet in Cornouailles. In die tijd speelt de volgende legende.

"Toen Ronan ginds in de bossen leefde, kwam er een heidense vrouw naar hem toe, die Kéban heette. Haar man had zich aangesloten bij de leerlingen van de heilige. Zij probeerde de heilige man bij de mensen onmogelijk te maken door met klem te beweren dat hij zich 's nachts in een wolf veranderde die kindertjes verslond. Maar niemand schonk geloof aan wat zij zei. Toen begaf zij zich naar koning Gradlon en klaagde hem daar aan door te beweren dat Ronan haar dochtertje had opgevreten. Gradlon was op de hoogte van de goede naam die Ronan bezat, maar toch werd hij aan het twijfelen gebracht door de heftige verontwaardiging van die vrouw. Hij liet dus Ronan bij zich komen en zei: "Ik heb hier twee ongelooflijk sterke bloedhonden; die verscheuren alles wat hun voor de bek komt: dieren en mensen. Die ga ik op je loslaten. Als je het er levend vanaf weet te brengen, staat je onschuld vast. Als ze je verslinden, ben je schuldig." Toen de heilige kluizenaar de bloedhonden op zich af zag komen, hief hij eenvoudig de hand op en maakte een kruisteken waarbij hij zei: "Wees gehoorzaam aan de Heer." De twee ondieven werden zo mak als een lammetje en kwamen hem zelfs de voeten likken.

Het is met die vrouw Kéban niet goed afgelopen: zij werd verslonden door de aarde. Tot op de dag van vandaag wijst men die plek aan als Bez-Kéban (= het graf van Kéban)."

Op de plaats waar Ruan is gestorven verheft zich de kerk van Locronan, waar men nog altijd zijn graf kan bewonderen.